

Tiberius Puiu

SLAVA UKRAINI!
Anatomia istorică
a invaziei rusești
în Ucraina

Editura
Evenimentul
și Capitala

București, 2022

CUPRINS

Prefață de Conf.univ.dr. Florian BICHIR, Cercetător științific al Academiei Române	
Un mic abecedar al Ucrainei	7
Din folclorul popoarelor	10
Nazismul german și nazismul rus	13
Ecouri în apărarea nazismului rus	18
Cultura rusă și politica rusă de agresiune și expansiune	22
Evenimentele din februarie și noiembrie 1917	27
Soarta Europei se hotărăște în Ucraina. Nu este pentru prima oară, dar...	31
Istoria militară a Rusiei și a URSS, războaie și războaie, toate pe teritoriu străin	54
„Sentimentul de tramă al Uniunii Sovietice“	68

Ucraina este o țară cu istorie milenară, pe care

Rusia nu a avut-o	75
Ideea imperială rusă	83
Crearea Ucrainei sovietice	95
Ucrainenii „pierduți“	106
Caracterul imperial	112
Previziunea actualului război ruso-ucrainean?	115
Strălucita pleiadă a „rusofobilor“	124
Ce rămâne din „popoarele frățești“, din „lumea rusă“	133
Rusia lui Putin în război cu întreaga omenire	136
La ce ne putem aștepta?	
Singura soluție este înfrângerea Rusiei	145

Din folclorul popoarelor

- Ai auzit? Au ajuns rușii în cosmos.

- Toți?

- Ei, nu. Unul singur..

- Atunci nu este un motiv de bucurie.

- Este adevărat că rușii, ucrainenii și belarușii ar dori să trăiască împreună într-un stat mare, puternic?

- Este adevărat, dar statul acesta mare și puternic este Canada.

- Au vrut să pună Rusia în genunchi, dar apoi au înțeles că nu are rost. Au lăsat-o să stea așa cum era, culcată.

S-a terminat războiul și rușii au ocupat România. De voie, de nevoie, au uitat destul de repede „comportarea eliberatorilor“. Furturi, violuri, care erau drame personale în timp ce țara era dusă într-o stare de robie și întuneric. Mulți nu aveau curajul să vorbească de rău pe ruși sau „Uniunea Sovietică“. Și a început o campanie de reeducare a poporului român. Tot ceea ce era rusesc era excelent. Istoria științei era plină de savanți sovietici. În școli se învăța limba rusă, la radio exista o emisiune „Să învățăm limba rusă cântând“. Postul românesc de radio își deschidea emisiunea cu melodia „Lui Stalin slavă, slavă îi cântăm“. Bibliotecile publice ajunseseră să aibă peste un sfert de cărți în limba rusă. Ziare și reviste

veneau cu duiumul, mai ales în limba rusă.

Moartea lui Stalin, divergențele din cadrul conducerii sovietice au permis o oarecare eliberare de presiunea rusească asupra conștiințelor românilor.

Sentimentul dominant al românilor față de ruși a rămas teama. De la Petru cel Mare lumea și noi, românii, ne așteptăm ca Rusia să se integreze în lumea civilizată. O așteptare zadarnică.

Deși a existat un moment de speranță. Perestroika și glasnost au însemnat un pas spre revenirea la civilizația și cultura mondială, dovedind că în Rusia existau minți și personalități care priveau cu sinceritate și onestitate la istoria lor, la calitățile și defectele lor. Perioada perestroikăi și glasnostului nu au avut însă vreo influență în România, Ceaușescu se temea de aceste fenomene și de aceea în România s-a tradus puțin din ceea ce au putut să scoată la lumină activiștii pasului Rusiei spre civilizația și cultura mondială. Dar pentru pătura conducătoare din Rusia actuală perioada perestroikăi și glasnostului este una de care își aduc aminte cu ură. Este urât în primul rând Hrușciiov, care a ridicat vâlul de pe crimele lui Stalin, apoi Gorbaciov care vrând să îmbunătățească sistemul, nu și-a dat seama că metodele alese, deși păreau corecte, au dus la destrămarea sistemului. Astăzi în Rusia se vorbește despre Elțin ca fiind un exemplu de decădere umană, care deși este acuzat că a fost alesul Occidentului, a fost votat liber de către ruși. Este ciudat că nimeni nu vrea să-și aducă aminte de Brejnev, care nu mai avea socoteala timpului (era în aprilie la Sofia și a făcut un toast pentru anul nou!). Elțin a fost cel care a interzis partidul comunist în noua Rusie. Din păcate această structură a continuat să existe și Elțin nu a știut să o combată. Astăzi triumfă foștii „lucrători ai KGB, GRU“,

care au alte concepții despre direcția de dezvoltare a statului.

Oricum, s-ar părea că este problema rușilor ce vor și încotro vor să meargă. Evenimente recente arată că Rusia, permanenta exportatoare de teamă, a mărit volumul exportului la dimensiuni care îngrozesc.¹

Dacă teoria comunistă o considerăm ca fiind definitiv învinsă de realitate, iată că în Rusia apar idei care se bazează pe minciuni pentru a justifica orientarea politică a Rusiei.

---

¹ Războiul Rece și sentimentul sovietic de nesiguranță

Nazismul german și nazismul rus

Auzim de repetate ori fraza: Rusia a învins nazismul și nu permitem reînvierea nazismului.

Realitatea este că Rusia (URSS) nu a învins deloc nazismul. A învins Germania, dar nu teoria și practica nazistă. Denazificarea a avut loc numai în zonele de ocupație americană, engleză și franceză. În zona sovietică s-a înlocuit ideologia nazistă cu una înrudită, cea comunistă. Așa că denazificarea Ucrainei și demilitarizarea Ucrainei sunt lozinci complet lipsite de logică:

Să menționăm o definiție a nazismului:

Denumirea de nazism este dată mișcării politice național-socialiste, mișcare totalitară condusă de Adolf Hitler. O mișcare de naționalism intens cu o conducere dictatorială avea destule elemente comune cu fascismul italian. Totuși nazismul era mult mai extremist în ideea și practicile sale. Aproape în toate aspectele era o mișcare antiintelectuală și nu lipsită de terori, subliniind voința unui dictator carismatic ca fiind singura sursă de inspirație a popoului și a națiunii. Cât de bine seamănă cu ce avem astăzi în Rusia!!

Dar principala cauză a dezvoltării mișcării național-socialiste a fost înfrângerea Germaniei în Primul Război Mondial. Deziluzia, sărăcirea și frustrarea au contribuit la succesul propagandei lui Hitler și a naziștilor. Condițiile dure ale tratatului de la Versailles (1919) au creat un sentiment de umilință și au dus la răspândirea concepției că Germania a fost

trădată la tratativele de pace. Încă de la început, propaganda lui Hitler pentru răzburarea actului de trădare prin care Germania a fost „înjunghiată în spate“ a dus la reînarmare și la acțiuni militare care să o ridice „din genunchi“. O atenție deosebită a acordat Hitler germanilor deveniți acum populație minoritară în noile state europene, cum ar fi Cehoslovacia și Polonia.

Este clar că Rusia nu a luptat cu nazismul, pentru că astăzi poziția rusă copiază cu destulă exactitate tezele naziste. Astfel Putin susține că destrămarea URSS a fost cea mai mare tragedie a secolului. Este de mirare cum KGB-iști, și Putin este primul dintre ei, pun dorința în fața realității. Măcar faptul că șeful KGB pe o perioadă atât de îndelungată, Iuri Andropov, era convins și alarmat de tarele sistemului sovietic. Și de aceea a insistat ca la conducerea URSS să ajungă Gorbaciov, gata să încerce metode noi pentru a resuscita sistemul.

KGB-iștii, ca și securiștii români, s-au învățat să nu admită realitatea și să vadă, precum Hitler și naziștii, comploturi peste tot. Au refuzat să accepte că colapsul sovietic este rezultatul unor atâția ani de proastă administrare, de orbire imperială față de problemele reale și în loc de o analiză onestă, au căutat trădători - reflex de securist. Lui Putin și celor care îl înconjoară nu le este clar că utopia comunismului (socialismului) nu avea șanse de reușită, cu tot jaful și teroarea.

Pentru că industrializarea URSS a fost făcută în mare parte de bunurile jefuite de la clasele avute, de la biserici și prin rechizițiile de la țărani. Toate acestea au durat până la cel de al Doilea Război Mondial, când reparațiile de război, jaful făcut de ocupații sovietici în Germania, România, au făcut ca

sistemul să mai supraviețuiască o perioadă. Cum se poate ca acești KGB-iști să nu știe de ce Andropov și Gorbaciov au fost siliți să caute o ieșire din criză. Cursa înarmărilor – războiul stelelor – a silit URSS la cheltuieli enorme pentru a ține pasul cu SUA. De aceea renunțarea la confruntarea cu Occidentul a fost o salvare de moment. În momentul perestroikăi a trebuit să fie luate în considerare problemele nivelului scăzut al dotării industriei sovietice cu sisteme electronice de comandă (de exemplu strunguri cu program electronic erau în URSS sub 8%, în timp ce în SUA proporția era de peste 60%). Legat de aceasta s-a pus și problema rusificării, acțiune căreia îi erau dedicate toate eforturile administrației sovietice. S-a apreciat că introducerea tehnicii electronice este legată de rusificare. Un programator trebuie să cunoască bine limba, pentru a programa procese de producție. Ori în situația tendinței de rusificare totală existau multe cadre de nivel mediu din republicile neruse, al căror bagaj de cuvinte și noțiuni se rezuma la câteva sute. Cu asemenea oameni nu era posibilă introducerea pe scală largă a calculului electronic. În această situație, s-a dispus slăbirea eforturilor de rusificare, cadrele medii urmând să se pregătească în limba națională. Permițând acest lucru, tendințele naționale au ajuns să se afirme în aproape toate republicile unionale. La ultimul congres al scriitorilor sovietici s-a ridicat pentru prima dată problema limbilor popoarelor neruse. Cei mai activi în prezentarea situației dezastruoase a propriei limbi au fost scriitorii din Belarus, literatură în care pentru prima dată cei care au colaborat cu ocupația germană erau descriși ca oameni și nu ca bestii.

După 1990 Rusia a intrat în criză, dar acum nu se caută adevărații vinovați, cei care au dorit să păstreze

esența sovietică sub alte forme. Dificultățile anilor 1990 au fost puse pe seama „trădătorilor Gorbaciov și Iakovlev“, a „betivului Elțin“, a „oligarhilor hrăpăreți și a perfizilor consilieri occidentali“, care „întotdeauna au urmărit prăbușirea Rusiei“.

Pentru Hitler dușmanii erau evreii, pentru Putin liberalii și adepții unei căi occidentale de evoluție. Hitler sublinia superioritatea rasei ariene, propagandistii lui Putin superioritatea rușilor și a culturii ruse față de cultura occidentală, „decăzută și în stare de putrefacție“.

Când urmezi atât de fidelul mod de comportare și gândire nazistă, cum este posibil să acuzi pe altcineva de nazism? Ceea ce Putin face astăzi este dovada clară că URSS sau Rusia nu au învins nazismul, ci Germania, concurenta sa în dominația Europei.

Astfel că ar trebui să fim de acord cu lichidarea nazismului, în primul rând a nazismului rusesc, atât de bine copiat de la Hitler de Putin și propagandistii săi.

Oare Hitler nu vorbea de persecuțiile la care erau supuși nemții în regiunea sudetă din Cehoslovacia, nu afirma că cehii de fapt sunt nemți care în mare parte și-au uitat limba? Nu era Hitler pornit împotriva plutocrației anglosaxone, la fel cum astăzi Putin și ai lui ridică la niveluri nemaîntâlnite isteria antiamericană? În legătură cu afirmațiile lui Putin despre faptul că rușii, ucrainenii și belarușii constituie un singur popor. În vremea guvernării Ianukovici, ministru al învățământului a fost Tabacnik, care susținea că relația dintre ruși și ucraineni este similară cu cea dintre germani și austrieci. Atât că vorbind aceeași limbă germană, germanii și austriecii își respectă reciproc tradițiile istorice diferite. Pe când rușii, din dorința de a-și vedea visurile re-

alitate, au căutat să elimine caracterul ucrainean al culturii poporului ucrainean. URSS a ocupat teritoriile din Polonia și România, susținând că în aceste regiuni populația este majoritar ucraineană. Iar acum descoperim că ucrainenii nici nu există? Este poate ciudat că așa cum Stalin, spre sfârșitul vieții sale, s-a apucat de lingvistică (criticându-l pe filologul Marr), Putin declară că limba ucraineană este o invenție poloneză. Putin știe, așa cum Stalin îi declara lui Gheorghi Dimitrov, că în URSS s-au creat atâtea limbi și popoare, încât crede că o națiune de 40 de milioane poate fi creată, așa cum le-a creat Stalin (moldovenii, karelii, buriatii, tadjicii, azerii etc). Ucrainenii au fost și înainte de Stalin și Stalin a avut o întreagă obsesie privind tendințele de autonomie, separatism ale ucrainenilor. Pentru o asemenea „creație“ este nevoie de teroare: Putin vrea ca prin teroare să distrugă o națiune și să o includă forțat în națiunea rusă.